59e jaargang. — N° 73-74 Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 14 september 1912.

Men schrijft in te Tongeren bij **H. Collée**, uitgever en eigenaar van dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt 's woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, **4** fr. per jaa
Een maal » **3** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.

De abonnementen zijn vooral betaalbaar.

Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad · **1** frank den drukregel.

Het H. Sacramentscongres
TE WEENEN.

De aankomst van den pauselijken gezant.

Z. Em. de kardinaal Van Rossum, de pauselijke gezant, is Dinsdag namiddag rond 4 ure, te Weenen aangekomen. De lucht was opgeklaard,en in tegenstelling met de vorige dagen was het nu schoon weer.

De kardinaal-legaat werd in de Weststatie ontvangen door den pauselijken nuncius, den minister van eerediensten en de hoogweerdigheidbekleeders van 't hof. De keizerlijke galakoetsen waren aan de statie om Zijne Eminencie en zijn gevolg af te halen.

Op den doortocht van den stoet waren alle huizen bevlagd. Van aan de statie tot aan de St Stephanuskerk werd de haag gevormd door de kinderen der scholen, de leden der Congregaties en de katholieke maatschappijen met hunne vlaggen. Aan de grens der Ste Stephanusparochie stapte kardinaal Van Rossum uit zijn rijtuig. Er was daar voor de ontvangst een verhoog opgericht, prachtig met bloemen versierd.

De pauselijke legaat werd beurtelings verwelkomd door Z. Em. kardinaal Nagl, aartsbisschop van Weenen, den burgemeester der stad, de hoogweerdigheidsbekleeders van het hof, het komiteit van de verschillende orden, honderden priesters, verscheidene bisschoppen en aartsbisschoppen van alle nationaliteiten.

De metropolitaansche kerk was inwendig schitterend verlicht, terwijl de klokken met hunne bronzen stemmen, luide en verre de aankomst van den pauselijken gezant verkondigden.

Z. Em. kardinaal Van Rossum begaf zich, te midden van het plechtig gezang naar de kapel. De plechtigheid werd gesloten met den pauselijken zegen.

De kardinaal-legaat reed vervolgens naar de Hofburg. Eene talrijke menigte verdrong zich telkens op den doortocht van den stoet en juichte geestdriftig toe. De beste orde heerschte in de stad

Wat heerlijk voorbeeld.

Op 't H. Sakramentscongres te Weenen is er iets overschoon gebeurd. Op den eersten dag,'s Woensdag 's morgens, is de Keizer van Oostenrijk met al zijne familieleden ter H. Tafel genaderd. Zulk voorbeeld is zeker wel eenig in de wereldgeschiedenis.

Z. H. DE PAUS PIUS X verleent eenen vollen aflaat aan al de geloovigen die zich zondag 15 September in den geest vereenigen met de groote manifestatie, die ter eere 't H.Sakrament te Weenen zal plaats hebben en tot de H. Tafel naderen.

* *

Aangaande deze plechtige vergadering die op dezen zondag 15 September gesloten wordt door eene luisterrijke processie en eene groote manifestatie ter eere het Allerheiligste Sakrament schreef verleden week de Reichspost van Weenen dat er 145 bisschoppen en prelaten het congres zullen bijwonen.

Mgr. Mercier zal verblijven bij prins Carlos von Clary, Mgr Heylen, bisschop van Namen, zal afstappen in het aartsbisschoppelijk paleis van Weenen.

19 landen van Europa de 2 Amerika's, Azië en Afrika zijn door bisschoppen vertegenwoordigd.

Het kongres zal van weergalooze pracht zijn.

De keizer van Oostenrijk heeft den Paus laten weten dat hij al de Kardinaals in zijn keizerlijk Hof verblijfplaats zal schenken tijdens het H. Sakramentscongres.

Die eer is uitsluitend voorbehouden aan leden van koninklijk bloed.

De Paus heeft den Keizer bedankt om zijn godsdienstzin en om dien blijk van hooge hoffelijkheid.

Kartellist Regiem.

Het lot, dat het kartel ons zou beschoren hebben indien het overwonnen had, zou waarlijk niets benijdenswaardigs opgeleverd hebben. Onze liberalen zelve, wanneer zij willen rechtzinnig zijn kunnen niet nalaten het te bekennen en te verklaren dat het katholiek Landsbestuur, beter dan gelijk welk ander,ieders belangen zorgvuldig weet waar te nemen.

Te Gent, het maandblad « De Beambte », orgaan der ambtenaren der stad, schrijft onder andere :

« Te Gent heerscht er waarlijk een schrikbewind bijzonderlijk sedert dat in de gemeentekiezingen van October laatst het kartel heeft gezegepraald. Iedereen is er gedwongen zich socialist te toonen en wee aan hem die het niet is en die zijn vrij oordeel durft te kennen geven Overal wordt men afgespioend en niemand durft den mond openen. »

Voorwat de andere steden aangaat, ziehier hoe het « Journal des employés » dat men niet kan verdenken van klerikalism, het kartellist bestuur beoordeelt :

« Mogen wij ons beloven van de gemeentebesturen die van eene andere partij zijn dan het gouvernement ?

« Zien wij integendeel niet dat de gemeenten, waar de liberalen aan het hoofd zijn, tegenover hunne beambten de onrechtveerdigste, de lastigste, de minst volksgezinde maatregelen nemen ?

« Halen wij slechts eenige voorbeelden aan. (Hier volgt eene heele reeks aanhalingen betrekkelijk de groote steden ; wij vinden er namelijk Antwerpen, Brussel, Elsene, Oostende, enz.)

« Bij den Staat integendeel is het geheel anders :

« Wij zien minister Levie — een klerikaal nogthans — die in zijn ministerie eenen beroepsraad instelt om de gegrondheid na te zien van de straffen die de ambtenaren worden toegepast.

« Neem daar les aan, gij zoogezegde democraten ; gij zijt geklopt door degene die gij naamt « **die schandalige kalotten.** »

* *

Moeten wij er iets bijvoegen bij die bekentenissen van onze tegenstrevers ?

De Zeven Weeën van O.-L.-Vrouw.
(3e Zondag van September.)

O QUOT UNDIS...

Wie zal de droetheid malen
Der lieve Moedermaagd,
Toen Zij van 't kruis zal halen
Het gansch bebloede lijk van haar
[beminden Zoon !
Zij sloot het in haar armen
En stortte meen'ge traan
Van weemoed en erbarmen
Op die doorboorde zijde, op dat gelaat
[zoo schoon.

Ze aanschouwt die wreede wonden
Aan voeten, handen, hoofd,
En werpt op onze zonden
Een blik ook vol van wee, die de oorzaak zijn van 't kwaad.
Laat ons uw droetheid deelen,
O Moeder, vol van smart,
En zoo de wonden heelen,
Die in onze arme ziel de zonde na zich
J. L. [laat.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van zaterdag 7 Sept. om 5 u.

Tegenwoordig : MM. Delvigne, Burgemeester, Meyers en Schaetzen, schepenen ; Deckers, Modave, Van Ormelingen en Zeegers leden.

Het proces-verbaal der vorige zittingen wordt gelezen en goedgekeurd.

M. de Burgemeester geeft lezing van een verzoekschrift van kooplieden die vragen dat de Kalvermarkt die 's woensdags in onze stad gehouden wordt, verboden zou worden, en terug op 's donderdags gesteld worden.

M de Burgemeester doet opmerken dat het de stad niet geweest is die de markt van 's woensdags ingericht heeft ; dit zijn de kooplieden zelf geweest. Zij betalen ook geen standgeld.

M. Deckers zegt dat de kooplieden 's woensdags met hunne kalveren naar Tongeren komen ; het is om niet verplicht te zijn hier te blijven vernachten dat zij hunne beesten denzelfden dag verkoopen.

M. Van Ormelingen zegt dat er nochtans een zeker verlies voor de stad is, daar er geen standgeld betaalt wordt. Daarom zouden wij de markt van 's woensdags kunnen verbieden.

M. Deckers. — Als de Kalvermarkt 's donderdags moet plaats hebben, dan zal de Veemarkt te klein zijn.

Naar de commissie verzonden.

M. de Burgemeester geeft lezing van eenen brief van M. Rosiers, Inspecteur der Teekenscholen, die onze stadsteekenschool bezocht heeft. Deze is niet zonder verdiensten ; doch sinds dertig jaar is zij niet vooruitgegaan. Hij stelt voor er eenige veranderingen in toe te brengen.

Naar de commissie verzonden.

De raad gaat over tot de dagorde :

1 — Buitengewone opcentiemen. — Hernieuwing. — De raad stemt met eenparigheid de hernieuwing der buitengewone opcentiemen voor een nieuw termijn van 4 jaren.

2 Wegen van groot verkeer Tongeren-Herstappe en Tongeren-Nederheim.

M. Schepen Schaetzen deelt aan den raad het bestek mede, dat goedgekeurd wordt.

3 St Jansmolen. — Herstellingen aan het rad en de sluis. — Aanbesteding.

Eene enkele onderschrijving, die van M. P. Lysens, schrijnwerker, is aan het College toegekomen. Deze wordt goedgekeurd.

4 Witten der scholen. — Aanbesteding.

M. P. Peters, eenige onderschrijver, wordt aannemer verklaard.

5 Leening van fr. 44.240 — Vraag om eene som van fr. 20,500 terug te trekken.

Goedgekeurd.

6 Maken eener riool van aan het werkhuis van electriek tot aan Maestrichterpoort. — Aanbesteding.

Naar de zitting met gesloten deuren verzonden.

7 Begrooting van 1911 — Overbrenging van credieten (Gemeentebegrooting) — Goedgek.

8 Verkoop, met last van afbraak, van twee remiesen, buiten Steenderpoort.

M. Schepen Schaetzen stelt voor, bij onderschrijving, de twee remiesen te verkoopen, gelegen buiten Steenderpoort, en die de stad niet meer gebruikt. — Goedgekeurd.

9 Gemeentescholen — Bijzondere begrooting van 1912 — Opmerkingen.

— M de Burgemeester legt uit dat de stad, die thans 1?382 inwoners telt, in plaats van in de 3e, thans naar de 4e reeks is overgegaan. Bijgevolg moeten de jaarwedden der onderwijzers vastgesteld worden volgens de loontabel van deze reeks. Hieruit zal eene uitgave voortspruiten van 400 fr.

M. de Burgemeester stelt voor deze som te nemen op den intrest der laatste leening van fr. 40,000 — Goedgekeurd.

10 Godshuizen en Hospitalen. — Prijs van onderhoud per dag voor de behoeftige zieken en zinneloozen gedurende het jaar 1913.

De prijs van een dag onderhoud der behoeftige zieken wordt vastgesteld op fr 1,81 — Goedgekeurd.

11 Verlichting der statie.

Het Bestuur der IJzerenwegen vraagt om het in voege brengen der overeenkomst, betreffende de elektrieke verlichting der statie, te verschuiven van den 1e October tot den 1e Januari aanstaande.

Ingevolge het gunstig verslag opgemaakt door M. Gillon, stemt de raad toe tot de gevraagde verschuiving.

12 Vraag van rechtlijning van M. Voets.

M. Voets, die voornemens is te bouwen, langs den Wal, nabij de gemeentejongensschool, vraagt een plan van rechtlijning. Waarschijnlijk zal, te dien einde, een boom van den Maestrichterwal moeten uitgekapt worden.

De raad beslist ter plaatse zelf te gaan zien, om met kennis van zaken eene beslissing te kunnen nemen.

Vervolgens worden nog verschillende onderwerpen van bestuurlijken aard besproken, waarna de zitting met gesloten deuren wordt voortgezet.

Landbouwtentoonstelling van Hasselt.

Een der meest merkwaardige stands op de tentoonstelling van Hasselt was wel die der Anglo - Continentale (vorm. Ohlendorff'sche) Guano Werke te Antwerpen en trok dan ook de meeste belangstelling van den kant der Landbouwers.

De Jury kent er het Diploma van Grooten Prijs de hoogste onderscheiding voor deze afdeeling aan toe.

De verschillende soorten guano uit Peru ingevoerd, en in enorme hoeveelheden, meer dan 25,000,000 kilos sedert einde October vonden hier een plaats.

Dan de opgeloste Peru Guano van Ohlendorff die door de Firma in *speciaal* aan de voorzijde als aan de achterzijde gemerkte zakken geleverd wordt, ten einde den Landbouwer voor vervalsching te vrijwaren, en die in den Landbouw zoo buitengewone resultaten oplevert, getuige de collectie rogge en haver die zoo zeer de verwondering der Landbouwers opwekten.

Deze sedert omtrent 50 jaren met gelijk succes aangewende meststof hoeft wel geen hoogste onderscheiding, waarvan zij er zoovele op allerlei wereld- en andere tentoonstellingen haalde, om toch hoe langer hoe meer gebruikt te worden.

Stads- & Provincienieuws

ONZE KERMIS — Sinds jaren geleden heeft onze Kermis zulk slecht weder niet meer beleefd. Zondag heeft het van 's morgends tot 's avonds schier onophoudend geregend, zoodat onze prachtige processie, die elk jaar de bewondering der talrijke vreemdelingen opwekt,haren omgang niet heeft kunnen doen. Dit benam dan ook gansch het zoo kermisachtig uitzicht, dat onze stad gewoonlijk bij die gelegenheid aanbiedt, alsook de opwekkende vreugde en het blijde genoegen welke onze medeburgers, uitgenoodigden en bezoekers genieten.

Maandag morgend, om 11 ure, gaf de Koninklijke Harmonie der Concordia, een schitterend concert op het kiosk der Groote Markt. Alhoewel het weder niet zeer aangenaam was, werd het concert door talrijke toehoorders bijgewoond en was op dit uur nog al beweging op de Markt. De muziekanten onder de knappe leiding van M. Duysens, werden naar verdienste geestdriftig toegejuicht.

Donderdag was het de schoonste dag der Kermis. De zon, die sinds maanden achter de wolken verborgen was, kwam dien dag te voorschijn. Dien dag had ook de vermaarde Paardenmarkt,of Kermisfoor, plaats. Niet minder dan 439 paarden waren te koop gesteld, en duizende vreemdelingen wemelden en krioelden door onze straten en vooral op onze Markt. 't Was een goede dag voor onze herbergiers en neeringdoeners, en ook voor de barakmannen, die ter oorzake van het slecht weer, veel schade geleden hadden.

Morgen, Zondag, is het de laatste dag der Kermis. Moge de zon nogmaals hare medewerking verleenen. Zeggen wij ook dat de Kermis rustig is afgeloopen. 't Is er weer voor een jaar mee gedaan :

Laat ons in de hope leven,
Dat 't ons allen zij gegeven,
Met de Kermis 't naaste jaar,
Zonder kommer en bezwaar —
Nog van 't goed getal te wezen,
Die dan ook als nu bij dezen,
Roepen : leve, lief en vreugd
Die het harte zoet verheugt !

Concordia zaal. — De troep José Max, die verleden jaar hier zooveel bijval genoot, zal op Zondag 15 September eene tooneelvertooning geven.

PROGRAM :

I. — Les Jurons de Cadillac, blijspel in één bedrijf.

II. — Rival pour rire, blijspel in één bedrijf.

III. — Le Hibustier, blijspel in 3 bedrijven, van Jean Richepen.

Onder de tusschenpoozen zal een uitstekend quatuor uitgelezen stukken uitvoeren.

De inkom is vrij voor de geabonneerden der Witte Lelie.

Abonnementskaarten zijn te bekomen bij M. Constant Moens en Fr Abeels.

Familiekaart 20 fr. — Kaart geldig voor 3 familieleden 10 fr. — Voor 1 persoon 5 fr.

Eene te bewaren redevoering.

Eene uitgave die overal door onze vrienden goed onthaald zal worden, is die welke de « Action catholique » komt te doen, van de belangrijke redevoering, welke de Heer Staatsminister Helleputte, op 19 Juli laatstleden in de Kamer van Volksvertegenwoordigers uitgesproken heeft. Iedereen zal den juisten tekst willen hebben dezer welsprekende redevoering, die zoo duidelijk en met zulke juistheid de gevoelens wedergaf die de gansche rechterzijde bezielde. Men herinnert zich de geestdrift en de eenparige toejuichingen waarmede de katholieken den redenaar begroetten; de aanhoudende oplettendheid waarmede hij aanhoord werd door de linkerzijde — wij spreken van het verstandig gedeelte, dat belangstelling verdient — kort recht makende met de vruchtelooze pogingen der domme en misplaatste onderbrekingen.

Binnen kort te verkrijgen in den Boekhandel COLLÉE, Groote-Markt, 37-39, Tongeren.

— Hagelslag van 1911. — Uitdeeling van 30,000 fr. — Op voorstel der aangeduide plaatselijke commissie zal de som van 30,000 fr. door den provincieraad ter beschikking gesteld voor de slachtoffers van den hagelslag in 1911, verdeeld worden als volgt :

Aan de landbouwers

van Biempst	fr.	834,49
» Freeren		2,386,23
» Mall o G.		1,660,89
» Fall-Mheer		2,220,03
» Herderen		2,751,12
» Nederheim		3,553,47
» Membruggen		1,199,67
» Genoels-Elderen		3,232,65
» Berg		804,73
» 's Heeren Elderen		[illegible]
» Heur-le-Tixhe		123,43
» Millen		7,937,83
» Sluse o G.		2,875,29

— De Eerw. H. ridder Paul de Corswarem, doctor in de wijsbegeerte en bachelier in de Godgeleerdheid der Gregoriaansche Hoogeschool van Rome, zoon van den zoo diep betreurden ridder Adrien de Corswarem, is door Z. D. H. Mgr de Bisschop leeraar benoemd der 4e latijnsche klas in het O. L. V. College van Tongeren.

Huwlijk. — Heden werd te Tongeren het huwelijk ingezegend van Mej. Miette Voncken met M. Alfred Baudrihaye.

Piringen. — Ons fanfarengezelschap zal op Zondag 15 September eene wandeling doen naar de Pleinisbotem, onder Tongeren, en zal er een publiek concert geven, om 3 uren. Hopen wij dat de gulden zon hare stralen verleene zoo zal er volle vroolijkheid heerschen in en rond de Pleni Fons. 't Ware te wenschen.

(Medegedeeld.) Re, fa, la, re.

Cortessem. — Opeinde Kermis. — *Groote Velokoers.* — Ter gelegenheid der Opeinde Kermis op Zondag, 22 September 1912, zal er eene groote Velokoers plaats hebben, voor alle onderbeginnelingen die nog geenen eersten prijs behaald hebben.

Wegwijzer : Cortessem, Guygoven, Gors-op-Leeuw, Kerniel, (Vliegend control), Cortessem, *(2 maal)*. Afstand 20 kilometers. Vertrek aan de We Cuyx, om 4 ure ; Aankomst aan de We Huygen.

1e prijs 10 fr. 2e 7 fr. 3e 5 fr. 4e 2 fr.

Er zullen nog 3 afzonderlijke prijzen zijn voor de renners van Cortessem. 1e 5 fr. 2e 3 fr. en 3e 2 fr. En een premie van Edm. Coenegrachts voor al de renners.

De inrichters blijven niet verantwoordelijk voor de ongevallen.

Inschrijving 0,50 fr. te nemen bij de We Jean Beunckens tot 3 uren namiddag.

Het Bestuur : De Voorzitter, Viet. Huygen ; De Eerevoorzitter, Jean Huygen ; De schrijver, Balth. Beunckens.

Maandelijksch Prijsraadsel
van den Postrijder
voor de maand September.

't Geheel bestaat uit letters tien.
In Tong'ren ben 'k dees maand te zien,
Op Vrijthof, Markt en aan 't stadhuis,
Wat al geraas, wat al gedruisch !
En wat al volk, wat al gedrang,
Bij al 't muziek en het gezang !
Met 1, 5, 9 bijeen gesteld
Wordt U een lichaamsdeel vermeldt.
7, 3, 8, 2, 6 te saam
Die vormen eenen vrouwennaam.
De landman zal veel vruchten zien
Als hij gebruikt 4, 8, 6, 10.
't Geheel, dat ziet men op het feest,
Doch.... 'k ben te duidelijk reeds geweest,
Want hij die 't raadsel nu niet kan,
Dat is voorwaar geen slimme man !

De oplossingen van dit raadsel kunnen ingezonden worden tot donderdag 26 September.

Tusschen de goede oplossers,die geabonneerd zijn aan den *Postrijder* zullen de volgende prijzen uitgeloot worden :

1e prijs, Een zakuurwerk (remontoir).
2e prijs, Een geldbeugel (Porte-monnaie).
3e prijs, Beeld van den H. Jozef.
4e prijs, Een ingelijste kunstschilderij.

BINNENLAND.

— Naar beter oorden. — De zwaluwen vertrekken of maken zich gereed om te vertrekken.

Men ziet ze sedert eenige dagen in groote hoeveelheid vereenigd. Zij gaan reeds heen wanneer men nog het gevoelen niet heeft gehad van den zomer.

Zij hebben te veel koude en willen niet wachten naar het schoone weder, dat « misschien » nog zal komen.

— BLOEDIG DRAMA TE UKKEL. — Donderdag avond rond 9 ure werd de wijk Kat, te Ukkel, door een bloedig drama in opschudding gebracht.

De 40jarige Lormier, voddenraper, wedewenaar, wonende beluik Caesemans, had betrekkingen met de weduwe Aerts, dikwijls hadden tusschen beiden erge tooneelen plaats.

Donderdag avond was zulks wederom het geval ; eensklaps nam de vrouw een keukenmes en sprong op Lormier toe, die zij een aantal messteken in het aangezicht en de armen toebracht.

Tijdens het bloedig gevecht werd de 14-jarige dochter van de wed. Aerts, die hare moeder was toegesprongen, ten gronde geworpen en werd den linkerarm gebroken.

De policie door de geburen verwittigd, snelde ter plaats en deed de slachtoffers verzorgen.

De toestand van Lormier is onrustwekkend.

LUIK. — In eene steenbakkerij te Maastricht werd door de Hollandsche policie een socialistisch monster aangehouden,Schwarts genaamd, afkomstig van Duitschland en wonende te Luik, die een 7-jarig meisje op de afschuwelijkste wijze had mishandeld.

Dit monster verklaarde dat hij een socialist was en roemde er zich op dat hij reeds 100 veroordeelingen ondergaan had voor dief tallen, opstand en andere feiten.

Hij gaf ook nauwkeurige inlichtingen over den bloedigen opstand van het socialistisch gespuis te Luik op 3 Juni laatst.

De diamanten van Cérisolles

42e vervolg

Ik bevond mij op een zeer gevaarlijke helling, toen mijn eerste ware liefde mij op dat hellend vlak tegenhield. Bij een oude nicht, naar wiens huis ik van tijd tot tijd uit zelfverwijt over mijn roekelooze levenswijze gedreven werd, ontmoette ik een allerliefst meisje, voor wie ik weldra veel vereering begon te koesteren.

Tevergeefs bespotte Lucien De Villers mij om die ontluikende liefde en trachtte mij van haar af te houden, maar daar ook Arlette, een wees, mijn liefde beantwoordde, gevoelde ik mij sterk en na eenige maanden huwden wij.

— Heette zij Arlette, vroeg de dochter van den kolonist. Hebt ge mij daarom dien naam gegeven ?

— Ja kind, gaf de planter ten antwoord. Wij hadden enkele jaren van geluk en een dochtertje werd ons geboren, de schat, dien men mij zou ontrooven. Het was Lénore, mijn kleine Lénore. O, wat een liefde was dat om dat wiegje

Bij die herinneringen verbergde de kolonist het gelaat in de handen.

Arlette omhelsde haar vader met teederheid en zegde :

— Wees moedig, papa, en bedenk dat we nu nog een beetje geluk zullen kunnen smaken met Lénore.

— Ge hebt gelijk, Arlette, antwoordde de kolonist. Welnu dan. Mijn jonge vrouw werd me onverwachts door den dood ontnomen en toen Lucien De Villers dat vernam, kwam hij onmiddellijk naar mij toe en toonde zich de meest deelnemende der vrienden.

Het verdriet had van mij een lichaam zonder ziel gemaakt en het viel Lucien zeer gemakkelijk den strik uit te zetten, waarin ik onvermijdelijk verward moest raken.

Onze jeugdgenoegens hadden mijn fortuin nagenoeg verslonden. Slechte speculaties, aangeraden door mijn vriend, deden het nog meer slinken. Op zekeren dag zegde Lucien mij met het onverschilligste gezicht van de wereld : Hoor eens, mijn waarde, ge zijt bijna arm. Dat zou niet veel te beduiden hebben als ge alleen op de wereld stond. Maar ge hebt een kind en de kleine Lénore mag door uw schuld niet haar toekomst verwoest zien. Ziehier wat ik voorstel. Wat er van uw fortuin nog is overgebleven, moet ge in contant geld omzetten, dat wil zeggen, ge moet uw onbelaste onroerende en roerende goederen verkoopen. Ook ik zal redden wat er nog te redden is en als we dat bijeenvoegen, is er nog een aardig sommetje. Met dat geld vertrekken we naar Amerika, waar de gelegenheden om geld te verdienen, om schatrijk te worden, voor ondernemende menschen als wij, nog legio zijn. Maar, we moeten den eersten tijd kunnen doormaken en als dat achter den rug is, zult ge eens zien.

— Het is alles heel mooi, gaf ik ten antwoord, doch ge vergeet mijn kind. Ik kan het noch meenemen, noch alleen achterlaten op haar leeftijd.

De kleine meenemen zou idioot zijn, maar waarom kunt ge haar niet achterlaten met het noodige geld in handen van haar, die het kind van het eerste uur af verzorgd heeft, van die Mariette, die het kind aanbidt ? Mevrouw De Villandry had volkomen vertrouwen in haar en ik geloof niet dat ge aan de toewijding van die vrouw behoeft te twijfelen.

— Neen, gaf ik ten antwoord, ik twijfel er ook niet aan of ze zal Lénore uitstekend behandelen, maar waar zou ik den moed vandaan moeten halen om het kind achter te laten ?

— De gedachte, dat ge voor haar toekomst werkt, moet u er juist toe aansporen, zegde de arglistige verleider. Het zou al te dwaas zijn uw leven voort te slepen naast de wieg van het kind, terwijl ge in de gelegenheid zijt een schitterende toekomst voor haar te scheppen. Bovendien wordt ge nu door verdriet verteerd, zoodat het juist goed voor u zou zijn afleiding te zoeken in harden arbeid om bestaan en toekomst.

— Ik gaf mij niet dadelijk gewonnen, vervolgde de kolonist, maar daar Lucien altijd hamerde op hetzelfde aambeeld en de ellendige toekomst van Lénore schilderde als ik in Frankrijk het beetje geld, dat mij restte, zou inbrokkelen met niets doen, gaf ik mij gewonnen.

Alles werd verwezenlijkt in den aanvang zooals de schurk het had voorgerekend. Alles wat mij behoorde in goederen, werd verkocht en van een deel van de opbrengst werd Lénore met Mariette in een lief huisje gezet aan de grens van het dorp, waar de vrouw gewoond had.

Met beklemd hart en onder den invloed van een niet te ontleden voorgevoelen van komende rampen, nam ik afscheid van mijn kind, het overdekkend met kussen en te sprocieend met mijn tranen. Ik deed om haar halsje een medaillon met de portretten van haar moeder en van mij er in en daarna snelde ik weg, omdat ik de smart van het afscheid niet langer kon verdragen.

Lucien zorgde wel in mijn nabijheid te zijn, om er, als een booze genius, voor te waken, dat ik het plan om te vertrekken op het laatste oogenblik nog niet zou opgeven.

Ik volgde hem in Amerika en dagenlang dwaalden we in New-York van agentschap tot agentschap, overal inlichtingen inwinnend en onze plannen voorbereidend.

Dat werkje nam al mijn aandacht in beslag en reeds begon in mij de pionier te ontwaken, dien ik later ben geworden. De Villers daarentegen liep met een gezicht rond alsof hij een of ander boos plan smeedde.

Ik zegde het hem, maar hij verdedigde zich met te zeggen, dat het hem hard viel alle genoegens zoo ineens te hebben moeten opgeven, terwijl het, als we New-York zouden verlaten hebben, nog erger zou worden.

— Morgen zullen we wilden, Indianen zijn, en kunnen we onze beschaving begraven, zegde hij.

Voor afscheid van het zoogenaamde beschaafde leven, wilde hij dat we het dien avond er nog eens goed van zouden nemen, maar met beslistheid weigerde ik.

De dag waarop wij New-York den rug zouden toekeeren, om naar gekochte terreinen in het Verre Westen te trekken, drong De Villers er met zooveel kracht bij mij op aan om voor het laatst eens een der vele café-concerts te bezoeken, dat ik toegaf. Deels uit medelijden met hem, deels om hem te beletten te spelen, want ik wist, dat vele van die New-Yorksche concertzalen eigenlijk vermomde speelholen waren.

Tevergeefs, Lucien kon de verleiding van den speelduivel geen weerstand bieden en, ondanks mijn smeekbeden, zette hij zich aan de roulette met het gevolg, dat hij zijn kapitaaltje aanzienlijk zag verminderen.

— 't Is niets, zegde hij met een pijnlijken glimlach, gelukkig hebben we de reserve nog, die veilig en wel bij u geborgen is. Laten we ons leed verdrinken.

Terwijl De Villers eindelijk glazen alcool verzwelgde, raakte ik mijn glas nauwelijks aan, want ik wist, dat we omringd waren door bandieten, die de eerste de beste gelegenheid zouden aangrijpen om ons van het geld te ontdoen.

In plaats van dien dag bijtijds te vertrekken, was het late avond geworden eer we het speelhol verlieten. Het leek wel of De Villers het er op aan gelegd had, want na zijn drinkgelag, was hij op een bank gaan rusten en in slaap gevallen, zoodat ik genoodzaakt was over hem en over mijzelf te waken.

Toen we door het net van straatjes en stegen liepen, was ik zeer bevreesd uit een verborgen hoek aangevallen te worden en daarom hield ik mijn hand op mijn revolver, terwijl ik mijn oogen terdege den kost gaf.

Ik waande het gevaar in hoeken of gaten en het liep vlak naast mij.

De sombere straatjes waren gelukkig gepasseerd en onze voetstappen klonken op de verlaten kaden.

— Drommels, ge verdient een buitengewone belooning voor uw scherpzinnige bewaking, zegde Lucien met een valschen lach, maar ik geloof niet, dat de revolver vanavond dienst zal doen. Berg uw wapen nu maar op en geef mij den arm, want ik voel me niet zoo heel stevig staan op mijn beenen vanavond.

— Daar ! zegde ik, terwijl ik de revolver in mijn zak stak.

Op hetzelfde oogenblik ontving ik een messteek, zoo hevig, dat ik viel. Een nieuwe steek benam mij het bewustzijn, maar tusschen de beide steken zag ik het afschuwelijke gelaat van hem, die mij de wonden toebracht.

Nooit zal ik de verschrikkelijke uitdrukking vergeten van dat demonische gelaat, dat zooveel op het mijne moest gelijken. Men zou gezegd hebben dat de vriend, de vertrouwde vriend, plotseling in satan zelf was veranderd.

De ontdekking, dat Lucien De Villers mijn moordenaar was geworden, veroorzaakte mij meer smart dan de steken van het vreeselijke wapen.

De bandiet beroofde mij in een oogwenk van al het geld dat ik bezat en van de papieren, die mijn identiteit konden bewijzen. Vervolgens greep hij mij aan en wierp mij in het diepe water. ..

Hevig snikken brak het dramatische verhaal af.

— O, lieve, arme vader! riep Arlette weenend uit, zich in zijn armen werpend, wat moet ge geleden hebben !

— Zie me nu die kleine dwaas eens aan ! merkte de kolonist op, zichzelf geweld aandoend, daar de herinnering aan die verschrikkelijke oogenblikken ook hem te machtig werd. Kom, ik heb wel aan de poort des Doods geklopt, maar men heeft mij niet binnengelaten. Ik heb een nieuw contract met 't leven gesloten en Pierre zal u wel vertellen, dat mijn uiterlijk nu gezonder is dan dat van den moordenaar.

— Zeker, beste vriend, zegde de doktor glimlachend. Ge ziet er uit als een stevigen eik op middelbaren leeftijd, terwijl de moordenaar afgeleefd en uitgemergeld is alsof hij voor het hellevuur gestaan heeft. Er is niet de minste gelijkenis meer tusschen uw knap, gedistingeerd gelaat en zijn mager en grimmig gezicht.

De kolonist streelde de blonde haren van Arlette en zegde :

— Als u het verslag van mijn avonturen te veel heeft aangedaan, lief kind, ga dan met uw moeder even weg.

— Graag, zegde mevrouw De Villandry, want alschoon het mij alles al bekend was, heeft het mij opnieuw aangegrepen. Arlette zeker dus niet minder.

— Neen, neen ! protesteerde het meisje op fermen toon, ik wil uw lijden tot het einde aanhooren. Ook ik wil mijn deel er van hebben ! Ga voort, vader, ik zal mij verstandig gedragen.

Toen ik weer bij bewustzijn kwam, hernam de kolonist, boog zich een lief en vriendelijk gelaat over mij heen. Het deed mij een oogenblik gelooven dat ik in den hemel was ontwaakt.

— Arlette, stamelde ik, de armen uitstrekkend, in de meening dat mijn te vroeg gestorven echtgenoote zich over mij heenboog.

Weldra werd het mij echter duidelijk, want de engelachtige verschijning week glimlachend terug en zegde :

— Ik heet Alice en niet Arlette !

Maar, hernam de kolonist met een ondeugende tinteling in de oogen, waarom moet ik mijn verhaal aldus illustreeren, als ik u het origineel van Alice kan laten zien. Daar is ze!

En hij wees op mevr. Herbelot, die bloosde en lachte bij de verwondering van de jongverloofden.

— Wat, moeder, hebt ge op die manier met elkaar kennis gemaakt ? 't Is een volledig roman! Ge moet mij alle bijzonderheden vertellen, vader !

— Later, lief kind, nu zal ik kort zijn. Ik werd uit het water gehaald door den heer Louis Herbelot, den vader van Alice, toen hij met een boot van een bezoek terugkeerde, aan een pas binnengekomen stoomschip gebracht. Mijn dappere redder was een Fransch zeeman, die als kapitein zijn ontslag had genomen. Hij was weduwnaar van een Amerikaansche en woonde met zijn dochter Alice op een lieve villa dicht aan zee.

Naar die villa werd ik overgebracht en daar werd ik ook verpleegd. Ge begrijpt wel met welke zorg, want overal elders zou ik gestorven zijn ; daarvan ben ik overtuigd.

Vader en dochter, die mij met gelijke toewijding verpleegden, deden een wonder aan mij. Het vonkje leven, dat de messteken nog hadden gelaten in mijn lichaam, werd opgewekt door de zeer liefderijke verpleging.

Het leven werd mij teruggegeven, doch toen scheen het verstand mij te verlaten. Men dacht dat ik krankzinnig geworden was, want altijd maar riep ik mijn beide geliefde aan, mijn overleden vrouw en het achtergelaten kind, terwijl ik Lucien De Villers vervloekte.

Het was de liefde, een teedere liefde, die de wonden langzaam genas. ['t Verv.]